

PRIMA PARS LIBRI

TERTII IN QVA HAEC

CONTINENTVR.

*Epistola Theodosii Zygomala ad MART. CRYSIVM.
Deinde, Epistola VII. VVLGARES, PVRIVS
conuerse, Constantinopolin scripta.*

- I. Ioannis Maximi, è Chio, ad Theodos. Zygomalam.
II. Hermodori Lestarchi Medici, in didem, ad Ioan. Zygomalam.
III. Simeonis Hieromonachi, ex Andros, ad Theodos. Zygom. ad quem & sequentes.
IIII. Michaelis affinis, è Nauplio.
V. Manuelis Scribe, ex Anchialo.
VI. Michaelis Sbiri, è Monembasia.
VII. Stamati (Eustathij) fratris, ex Anchialo. Postremò, sine puriore conuersione.

1. *Parthenij metropolitae Sophiae, Viennam ad Imp. Romanum.*

2. *Testimonium Ioachimi Alexandrini Patriarchae, nunc Cairi residentis, Comiti Alberto Lewuensteinio datum. Ibi in Annotat. Peregrinatores Hierosolymitani.*

Tempus omnium harum Epistolarum, annus Christi 1561 vsq̄ ad 1570.

L O C A, unde scripta.

Anchialus, C. Thraciæ.

Andros insula.

Cairum, C. Ægypti.

Chius insul.

Monembasia, seu Epidaurus, C. Peloponnesi in Argia.

Nauplium, Neapolis Romaniaæ, C. Pelopon. in eadem.

Sophia, metropolis Bulgariae.

§ 2

• E G •

ΘΕΟΔΟΣΙΟΣ Ο ΖΥΓΟΜΑΛΑΣ,

† κυρίω Μαρτίνω τῷ Κρησίω, ὁδὸν
πράτην.

Τὰς ὀπίσθιας ταύτας ἐσημειώσαμι λευχά-
ειν σα, σοφώπιτε κύριε Μαρτίνε Κρησίε: ἰν-
είωποδείης, πῶς τινὶ ἀπὸ τῶν παύτων περὶ φε-
ρσοφωνίῳ, εἴτε κεινῶ: τινὶ ἔχουσαν καὶ ελλη-
νικὰς λέξεις; καὶ ὁποῖ ἄλλων γλωσσῶν. οἱ γὰρ
πληθύνοντες λαβίνεις, πινὰς φωνὰς αἰσμι-
γνύουσι: οἱ ἀγορῶν, ὁμοίως: οἱ βυζαντινοί,
ἀισώτως, καὶ ἐπὶ, ἔχουσι καὶ ἰδιώματα πινὰ ἐν
τῇ περὶ φερσοφῶν. Πλλῶ, ὁ εἰδὼς λαλεῖν ἀπὸ τῶν
μῶν τῶν Διελείων (εἰπῆν) ὡσεὶ οἱ βυζαντινοί
ποι τυχόν, ἢ οἱ ναύπλοιοι: οἱ δὲ λαλεῖν, ἢ (ἵνα
εἰπω κρείττερον) ἵνα καταλαμῶσθαι, καὶ ἀκῆ,
καὶ τὰς λοιπὰς: Διαφερῶσας ἐν περὶ φερσοφῶν,
ὡς εἰπόμεν, ἐν λόγοις πινῶν. ἢ πλλῶν δὲ βάρ-
βαροι, εἴτε λέω ἢ τὸ ἀπὸ τῶν λέων: ἢ τις λέω, ὅτε ὑ-
πῆρχον, ἀρίστη. λέω τις εἰπὴ κατὰ Διελείων
τῇ πύλαι, τινὶ νῦν: ὅσοι αὐτῶν ἀμαρτῶν. ἀκῶν-
τες γὰρ ἡμεῖς αὐτῶν: εἰνοῦμεν, πῶς τὴν λεγ-
ομένην (εἰ γὰρ ἴσως περὶ ἡλιαγωγμῶν λέγουσι, καὶ
ὀνομάζουσι) καὶ πλλῶν γελῶν, ἢ δὴ ἀμαρτῶν, ἐ-
νωλίζομενοι αὐτῶν:

ΟΝΟΜΑΤΑ ΣΟΦΩΝ ΚΑΙ ΛΟ-
γῶν ἀνδρῶν, ὅσοι μέμνηται, εἰσὶ ταῦτα: εἰ καὶ παρὸ
ἡμῶν πάντων ὀλίγοι, εἰ φιλοῦσι σοφίαν: ἀλλ' ὁ κυριεὶς ἄλλοι
λοῖς προσέχου ἀναγινώσκου. Δείκναι γὰρ τις δὴ-
μαρχῶν ἐν τῇ τριμάτῳ.

ἐν Κωνσταντίνῳ πόλει, εἰσὶ μαθητῶν ἑξήμισθι πα-
τρὸς ὡσεὶ 10.

ἐν Πελοποννήσῳ, καὶ ἄλλοις τόποις, ἕτεροι
10. ἢ καὶ πλλῶν. εἰσὶ Θεοφάνης μαθητῶν, ἱε-
ρομόναχοι, μοναχοὶ 30.

εἰσὶν ἑρμολώου μαθητῶν ἐν χίῳ τέσσαρες:
καὶ ἄλλα χῶ, ἕκαστος ἐν ἰδίᾳ πατρίδι, ὡς ἐρ-
σοῦ 10.

ἐν πατριαρχίᾳ νῦν εἴσιν, διδασκῶν ἐπὶ
ἐκκλησίας, ἱερομόναχοι μεθόδοι: μονα-
χὸς, Ματθαῖος. Δεῖ γὰρ ἐνίοτε καὶ ὁ πατριαρχῆς.
οἱ ἄλλοι τῶν πατριῶν, ἄλλοις προσέχουσι. ὁ
μὲν, ἐν κλήρῳ ἑξήμαρτυρος: οἱ δὲ, Ἐπιτομῶν
ἑτεροί, μετὰ ἀρχόντων. ἄλλοι πατριῶν ἄλλοι
δὴ ὡς, ἕκαστος ἐν τῇ πατρίδι, καὶ τῶν οἰκείοις, καὶ
ἄλλοι ἄλλοις προσέχει, βασιλείας γραικῶν
μὴ ἔσσης: ἢ καὶ ἢ ὁσφίως, καὶ οἱ πατριῶν, ἐπανα-
παύοντες. Δύσηνοι εἰσὶ μετὰ μεγαρεῖς.

ἐκ τῆς Κωνσταντίνης, εἰς Τύβινγαν.

ΙΔΙΩ-

triarchæ est: quidam sunt Notarij: nonnulli cum proccrib. versantur. Inveniuntur alij, qui in li-
teras privatim incumbunt, singuli in sua patria, & apud suos. Alius deniq; alij vite genere
deditus est: cum Græcis non amplius sit imperium in quo & sapientia, & huius studiosi, acq; scē-
tes nituntur. Miseri sumus Megarenses. E Constantinopoli, Tybingam.

THEODOSIUS ZYGOMALAS;

Martino Cruso S.

Has Epistolas tua causa seligens notavi,
Martine Crusi: ut certior fias de simplici, seu
populari lingua nostra, quomodo in loquendo
adhibeatur: cui et Græca vocabula, & alias
rum linguarum, admixta sunt. Quibus enim
cum latinis coniunctio, aut commercium est:
quasdam voces eorum admiscens: quibus cum
Agarenis, similiter: quibus cum Bulgaris, eodē
modo. Est præterea, singulis aliquid proprij in
pronuntiatione. Veruntamen, qui unam (ut i-
ta dicam) illarum Dialectorum loquendo te-
net: qualis, exempli causa, est Byzantium
Græcorum, aut Naupliorum: ut novit etiam
loqui, aut (ut rectius dicam) intelligere, ac
percipere, ceteras quoq; quæ & pronuntia-
tione, sicut diximus, & verbis quibusdam,
inter se differunt. Plus verè barbariei, quàm
in reliquis, est nunc in Atheniensium lingua:
cum tamen ea fuerit olim, quando illa urbs
Florèba, præstantissima. Quæ hodiernam il-
lorum linguam, si quis dixerit, illi antiqua ex
diatim pro oppositam esse: erroris haudquaquam
cargere poterit. Nam quando eos loqueri
audimus: cogitamus, quidnam & quomodo
dicant (in quibusdam enim inusitate, ut
tur: & peculiaria vocabula habent) cumq;
percepimus, à risu abstinere non possumus.

NOMINA DOCTORVM ET DISER-
torum virorum, quatum memini, sunt hæc.
Quamquam oppido quæ pauci apud nos inue-
niuntur, qui studio literarum & doctrinæ
dediti sunt: propterea quod iniuria temporum,
in alia ipsos intentos esse cogit. Est enim tri-
bunus plebis: qui, tanquam pulex, morfu
acri eos è lecto eijcit.

Constantinopoli, patris mei Discipuli sunt
circiter decem.

In Peloponneso, & alibi, alij totidem, aut
plures. Sunt Theophanis Discipuli, Hie-
romonachi & Monachi, triginta.

Deçut ex Schola Hermodori, in Chio qua-
tuor: & alibi, quisq; in sua patria, amplius
decem. In Patriarcheio, hoc tempore in Ec-
clesia docet Hieromonachus Methodius: &
Monachus, Mattheus. Concionatur interdum
& Patriarcha. Ceteri studiosi, alij ad alia
animum adhibent. Alius, inter Clericos Pa-
triarchæ est: quidam sunt Notarij: nonnulli cum proccrib. versantur. Inveniuntur alij, qui in li-
teras privatim incumbunt, singuli in sua patria, & apud suos. Alius deniq; alij vite genere
deditus est: cum Græcis non amplius sit imperium in quo & sapientia, & huius studiosi, acq; scē-
tes nituntur. Miseri sumus Megarenses. E Constantinopoli, Tybingam.

Vulgaris Gre-
coru lingua
qualis.

Atheniensiu,
corruptissi-
ma.

Docti hodi-
erni Greco-
rum.

Servitutis
malum.

VVLGA-

E. T. A. της Κ. τ. Π.
IQANNINA 2008

ΙΔΙΟΤΙΚΑΙ, ΕΠΙΣΤΟΛΑΙ

VVLGARES EPISTOLAE, MAR-
tino Cruso interprete.

† Τῷ σοφώτερω καὶ λογιωτάτῳ αὐθέντῳ
κύριῳ Θεοδοσίῳ, καὶ πρωτοπρεβίω
τῆς Ἐκκλησίας μεγάλης καὶ ἁγίας
ἐκκλησίας.

DOCTISSIMO VIRO, D. THEO-
dosio, magnæ & sanctæ Christi Eccle-
siæ Protonotario. In Patriar-
cheium detur.

εἰς τὸ πατριαρχίον, Ἰοθάκη.

Anno 1577. Decemb. 11. ἐ
Chio.

† α φ ο ρ δεκεμβριῶ, ι α: ἐν χίῳ.

† Αὐθέντε σοφώτερε καὶ λογιωτάτε, καὶ
πρωτοπρεβίε τῆς ἁγίας καὶ μεγάλης ἐκκλη-
σίας: τῷ αὐθέντῳ σου ἀποχρῆμα καὶ χαίρειτό ἐ-
γὼ ὁ σὺ πικρό σου. τὴν αὐθέντιαν, τὴν γέροντιαν,
τὴν πατήρα σου, ἀποχρῆμα καὶ χαίρειτό: καὶ ἡ Φα-
μηλία μου προσκυνοῦ τῷ αὐθέντῳ σου. ἐμα-
θα, πῶς ὁ καλὸς ὁ θεὸς εἰς τὴν μεγάλην ἐκ-
κλησίαν, ἐξέλεξε καὶ δότο' ἄλλο μέρθ' ἐ-
χολομαίσι, πῶς δ' ἐλάβε τῆσιό σου
ζεάμμα. ὁ υἱός μου, ὁ μαουολάκις, ἀσπασίως
ἀρχεῖ, καὶ χαίρειτό, καὶ προσκυνοῦ, τῷ αὐθέν-
τῳ σου. Γένοσκέ, πῶς τὸ ἐλασσαρεζαζα, νὰ
εὐλοῖ τὸ υἱόν μου αὐτῶ: καὶ ἐσπῆσαι, ὅτι ἐμάθα, ὅτι
εἶαι αὐτῶ πολλοὶς θανάσις, εἰς αὐτὸν δ' ἐν τῷ
ἐλα. καὶ μανθανοῖσαι, ὅτι ἐσκέλασεν ὁ θάνατος
θεὸς θέλουσι, θέλη ἔλθῃ, νὰ δότολαύση τῷ
ἀγιωσύνῃ σου. Ἐπὶ ἀκαλῶ τῷ αὐθέντῳ σου
μεπρωῖα ζεάψε μας πρὸς τὰ πράγματι,
ὅτι ἔφικες εἰς χεῖρας μου, πῶς νὰ κάμω: κα-
λὰ καὶ ἑξέκην) σὺ γὰρ καὶ ἀμορφάως ἀνὰ
εἶναι εἰς τὸ ἀρχοντικόν σου. Λάβε δότο' τὸν σα-
κελλίον ἕνα λαγνάκην μέλη: γεροαμμένον
ἐπαύωπ' ὄνομα τῷ αὐθέντῳ σου: Ἐλάβε τὸ ὄλι-
γον εἰς πολὺν καὶ καλὸν ὄλιον ὁ υἱός μου ὅταν ἔλ-
θῃ: ἔχω ἐγὼ τῷ αὐθέντῳ σου, νὰ κάμω τὸ πρῆπον: ἐ-
πὶ ὁ σακελλίον ἀφνίδια ἐμύσευσεν. Γνοστὲρ ἐσὼ
τῷ ἀγιωσύνῃ σου: ὅτι ἀεργετήσῃ με τὸ ὄφ-
φίσιον, τὸ δ' εὐερεβούησι: καλὰ ἔη ἀγιωσύ-
νης σου ἐθέλῃς, νὰ με κάμω) πρῶτον δόκω: καὶ
ἀπὸ τῶν ἀγιωσύνῃ σου δ' ἐν ἐπίμινεμ. Ἐπὶ τὸ
ὡς ἐμάθα, ὅτι ἐθάλαμα ἐπαύωμ δ' ὄλιον ἱερεῖς:
τὸ ὄλιον δ' ἐν τῷ θάρῳ: ἐπει ζεάμμα ἕως τὸ
δ' ἐν ἐφάνη. Ἐπὶ ἄλλο, ὅτι δ' ἐν ἐθέλες. Θελέσῃ
ἡ ἀγιωσύνη σου. μέθ' ὁ σακελλίον σου, τὸν πα-
πὸ κύριον Σαββάτιον νὰ ἀφίση), νὰ με κα-
ταφρονέσῃ: τὸν ὄλιον σου σιωξάρχον εὐχο-
με καὶ χαίρειτό, καὶ προσκυνοῦ τῷ ἀγιωσύνῃ
σου. τὸ ῥεβήθια ἐλάβε δότο' τὸν πύπα κύριον
Νικόλαον τὸν σκαλαμπέλι, τὸν λογοθέτην,
μεσθ' εἰς εἷς σακελλίον: καὶ δότο' τὸν λαμ-
παδάριον τὸν τζανόν, ἕνα* μεσθ' ἐμ. Περὶ
δὲ

Doctissime vir, Protonotarie magnæ Ec-
clesiæ Christi: D. tuæ salutem precor ego, com-
pater tuus. Iubeo quoq. senem optimū, patrē
tuum, saluere. Et verò mea uxor, D. tuā reue-
renter salutat. Te domum feliciter redisse, ad
cathedralem nempe Ecclesiam, cognoui: & eo
quidem nomine gauisus sum. Ex altera verò
parte molestiam cepi quòd nihil à te literarū
optatissimarum. Filius meus Mauolaces, reue-
rēter salutē, & omnia bona, D. tuæ precatur.
Scito, me in animo habuisse, eum mittere nūc
istuc: sed postquam audiuerim, istuc pestilen-
tiam grassari, in presentia non misisse. Verūm
ubi resciverit, illā desisse: veniet, Deo volen-
te: ut sanctitatis vestre cōsuetudine fruatur.
Rogo deinde D. tuam: mihi de rebus, quas ad
me misisti, mihiq. cōmisisti, quā primum scri-
bas, quid de eis faciā: quāquam in tuto sunt,
& probè apud me asseruātur: non secus, quā
si domi tuæ penes te essent. Accipe à Sacello,
mellis vasculū, in quo nomen tuum inscriptū
videbis: & id, quamuis exiguum, boni consi-
le, tanquam si multum. Quando autem pro-
spero it: nere filius meus istuc veniet: habeo in
animo quod me decet, facere. Nunc enim Sa-
cellius subito profectus est. Notū vobis facio:
mihi beneficio uestro contigisse Deutereuētis,
sive Secundani, munus: quamquam sanctitas
vestra in id incubuerit, ut me Protegdicū fa-
ceretis. Quod etsi non successit: tamen per S.
vestrā non stetit. Nunc cognoui, cōsilia si qui-
busdam agitari: ut mihi preponāt, seu in ca-
put meum imponāt, duos Sacerdotes. Sed id
non fore confido: quia nulle hucusq. de ea re
litera apparuerūt. Et aliud accedit, quòd spe-
ro: te nequaquam in ea voluntate, cum lega-
tionis tuæ collega, Sacerdote D. Sabbatio, fo-
re: ut me ita contemni sinatis: quem colle-
gam tuam reuerenter nomine meo salutabis.
Cicer accepi à Sacerdote Nicolao Scul-
bre, Logotheta, in sacculo: & à Lampa-
dario Ioanne, vltimam mensuram. Quod
ad alia

1. Salutatio-
nes.

2. Filius me-
us: istuc veni-
curus.

3. Munu-
sculum.

4. Deuter-
uon lectus
sum.

Ne finire me
ab alijs su-
perari.

5. Ad me
missa.

† 3 ad alia

E. Γ. Δ. της Κ. τ. Π.
IOANNINA 2008

ὡς δὲ τὰ ἄλλα πράγματα, ὅπως ἔφηκες, νό-
μα δῶση ὁ πάπα κύριος μιχαήλης ὁ ἐλεασθῆρ
κος, σινηζίφια, καὶ ἄλλα: δὲ μὲν ἔδοκεν τί-
πῳας: μὴτε αὐτὸς, μὴτε ἄλλο μόνου αὐτὰ, ὅ-
πως γράφο αὐθέρ. Καὶ εἰς αὐτὴν παρὰ καλῶ
σε, ναῖ ἔχο τίμιόν σε γράμμα. Καὶ, ὅταν εἶναι
ὀρισμὸς σε, ναῖ μὲν ἐλθῆς γραφῆς: δὲ δὲ τῷ
μισὲ ζαβε βλάχο: ἔπει εἶναι εἰς τὴν γαλιανίαν:
καὶ αὐτὸς θέλημα τῷ ἐλθῆς μετ' ἐδικαίως.
Εγὼ ὁ γεροντίας, εἰς ὁ οἰκονόμος, ὁχομαι καὶ
χαίρει τῷ αὐθεντίαμ σε. ἔχι ἄλλα, καὶ ἐγὼ
εἶμε τὸς ὀρισμὸς πάντα: ἔχι ἄλλα, καὶ θεὸς
ἐν μέσῳ ἡμῶν καὶ ὑμῶν.

ad alia attinet: quæ m̄daueras mihi danda
à Sacerdote Michaele Eleaburco: nempe Zi-
zypha et alia: mihi planè nihil dedit: neq; ip-
se, neq; aliquis alius: sed tantum ea, q̄ antea
scripsi, accepi. Quare mihi scribas de his, ve-
lim: quia sic gratū mihi feceris. Et quādo ani-
mum induxeris, ut mihi scribas: da Epistolā
Ioanni Blācho, qui Pere est. Eam ipse mihi
tuū cum suis literis mittei. Ego senex, qui œ-
conomum ago, salutē, & quæuis bona, D. tuæ
precor. Aliud nihil restat nisi quod me sem-
per ad nutum tuum habebis paratum. Nihil
præterea. Deus, in medio nostrum vestrū sit.

σὺ χέτις, ὁ
ὑπὸ σὺ σὺ-
χόμενος.

† ὁ κατὰ πάντα δὲ λόγος ἐστὶν ὁχομαι τῆς
αὐθεντίας, ἵερος ἱωάν. ὁ μάξιμος
& δὲ δούτε δὼν χίς.

D. tuæ
per omnia seruus & cliens,
Ioannes Maximus, Sacerdos, &
Secundanus Chij.

PVRIOꝝ CONVERSIØ, THEODOSII ZYGOMALÆ LICET BREVIOR.
Ποσὶ δ' εὐνῶν ἰα. α.

Ὡς δὲ θεῶν ὀχομαι, χαίρειν σε, καὶ ὁφραίνεαι, σὺν τῷ σῶ πατρὶ. ἡ ἐμὴ σύζυγος προσκυῖ
σε. (ἀνεδ' ἐξάμιλλω αὐτοῖς παιδίου ἐκ τῆς ἀγίας βαπτίσματος) μαθῶν τῷ σὺν θεῷ σε ἐπ' ἀνοδου,
ἐχάρην ἐξ ἐνός μέρους: ἐκ τῆς ἐπίρας, ἐλυπήθην, ὅτι σὺν γράμματι ἐδ' ἐξάμιλλω. Προσαγορεύσε καὶ
ὁ ἐμὸς υἱός. Γίνωσκεις, ὅτι κατὰ νῦν εἶχον, πέμψαι σοι αὐτὸν. ἐπεὶ δὲ ἐνωτίω τῷ, λοιμὸν μέγα
εἶπατο: εἴναι ἐν τοῖς μέρεσι ὑμῶν: ἀνεβαλλόμενοι πληροθεῖς τὴν πόλιν, πῶς σιωπῶντες θεῶν ὁ λοιμὸς
πύλων ἔοχε: ἐλθῶσαί ἐχθρὸν καὶ ἀπολαῦσαι σε. ἀξίω ἔμ σε, δηλώσασθαι μοι: τί ποιῆσαι ἔχω, χάρην ὡν
ἐπαφῆσάς μοι: εἰ ἐστὶν ἀσφαλῶς κείνῳ, καὶ καλῶς: ὡς ἀνεβήσων ἐν τῇ εἰκίῳ σε. Δέχοιο καὶ παρὰ τῆς
ἀγγύλης, πῶς κέρως μέλιτος: ἐπ' ἀνω γεγραμμένη ὄντι τῆς σου ὀνόματι, ἐσεσημασμένη: μετ' ὧν
τὸ ὀλίγον, ἐδοξεί μοι πολλῶν. ὅταν τὸ ἐλθῆ ἐπ' ἀγαθῷ ὁ ἐμὸς υἱός: καὶ αὐτὸν ἔχω, ποιῆσαι τὸ
πρέπον. αἴθνης γὰρ ἀπῆρεν ὁ δὲ γνώσκεις δὲ, ὅτι, εἰ καὶ βαλλόμενοι ἀναβιβάσαι με εἰς τὸ ὀφθίσιον
τῆς πρώτης: ἀλλ' ἔμ κωλυθέντες πῶς, ὀργισθήσασθαι με τὸ δὲ δούτε δὼν ὄντι: ἐπὶ ἐφ' ὑμῖν εὐχο-
ἀπέμνην, ὁμῶς νῦν ἔμαθον, ὅτι ἐτι δὲ δύο προσβιβάσαι με βέλον, ὅσον ἐλπίζω. ἔπει γὰρ γραμμα-
εὐφάνη κυρῶν τῆς. ἔπει εἰσὸς περὶ φρονηθῆναι με ἔτω: βοηθία καὶ τῆς σιωπῆς ἀρχῆς σοι, ὅν προσ-
κυῖ. ἐδ' ἐξάμιλλω τὸ καὶ τὸ παρὰ τὸ παρὰ τῆς. ἐδ' ἐλαβον. ἀξίω ἔμ ἐπὶ τῆς, πέμψομεν σοι
γράμμα, δηλώσασθαι καθεκάστου. ὅτι τὸ πέμψαι ἔχης γραφῶν: ἐγχείριζε τῷ ο. αὐτὸς τὸ ἀσφαλῶς
πέμψαι μοι. ὀχομαι σοι, καὶ γὰρ ὁ γέρων, ὁ οἰκονόμος (ἐστὶν ἐστὶν πατὴρ τῆς: καὶ γράφει ὑπὲρ
αὐτῆς) ἔχι ἄλλον ἔχω γράψαι: εἰ μὴ, ὅτι ἐτοίμως ἔχω ὑποηρηθῆσαι σοι εἰς πάντα, ὁ προστάξας:

MARTINI CRVSI ANNOTATIONES IN
PRIMAM EPISTOLAM.

Ἐπὶ ο. ὡς ὀλοῖνα, pro, ὁ λέϊνα: heus tu tu, quisquis es. ἀορίστος, pro nomine proprio, ὁ σούτινός σε.) Sustulerat
huic Ioanni Maximo, & uxori eius, D. Theodosius infantem ex S. Baptismate: ut ipse in sua puriore conuersione
ne annotauit.

Ἐκαστοὺς ὁλοῖνας ἀπὸ τῆς ἐξ ἀρχῆς σε. De ea in præcedente Epistolarum libro dictum est.
Εἶναι αὐτὴν πολλοῖς θανάτοις) Pestilentiam hanc præcesserat 17. Iul 77. magna Constantinopoli terræmotus,
absq; tamen damno: inquit D. Gerlach. Epist. ad Hailanidum 15. Aug. 77. Ipsius tamen pestilentie, in sequenti-
bus literis non meminit Gerlachius.

Sacellius
Deutercuon
Protecdicus

Κατὰ καὶ) Quamquam: sicut Itali, Ben che.
Λάβε ἀπὸ τὸν σακελλίον, ὁ σακελλίον, ὁ πῶν σακελλίον καὶ ἔχων, πῶν φυλακῶν τῆς προσφύγων ἐκ ἐπιλησίας: curator
confugientium ad Ecclesiam. In titio Augustini libri, historiam Georgij Pachymerae habentis.
Τὸ τῆς ἀσπίδος ὄντι) ὁ μὲν πρῶτος παπᾶς, πρῶτος ἰσίδωρος: ὁ δὲ ἀσπίδος μετὰ τὴν ἀσπίδος παπᾶν ὀφθίσιον, inquit
D. Theodosius.
Γρῶν δὲ ἰσίδωρος) ὁ πρῶτος ἰσίδωρος, ὁ τὸς προσφύγων ἀναδιχόμενος: qui confugientes ad Ecclesiam, recipit ibidem.
Ἐπεὶ γράμμα) ἀπὸ τῆς ἀρχῆς.

Με τὸν σωξέσραχέρσιν Hieremias Patriarcha, in Epistola Exarchica (ad Metropolitam, et alias Ecclesiasticas personas, Maris Aegæi, et ciuitatum aliquot Asiae minoris) inter alia, ἀδελφός, inquit, οὐκ οὐκ καὶ γνωστὸς πρὸς ὑμᾶς ἀποστέλλομαι: ἐξάρχης διυλονότι καὶ βολιπός, καὶ τὸ ἡμέτερον πρὸς ὑμᾶς ἐπιφύσσειας: διωκόμενος καὶ διὰ σόμας: ἀναγγέλλω ὑμῖν τὰ κατ' ἡμῶν ἐπιχειρήματα δυσχερῆ: καὶ περὶ ἡμῶν ἀνχίλων καὶ ἀνλογίαν κοίσει, πρὸς ὑμᾶς τὴν φιλοθείαν, καὶ ἀνθεσίαν: τὸν τε τιμιώτατον νεμοφύλακα ἀδελφὸν ἡμῶν ἔχεισθε μὲν ἄλλως ἐκκλησίας, περισυντερον κύνειον σαββασιανόν: καὶ τὴν τιμιώτατον καὶ ἀνδοχότατον πρῶτον ὀφείλειον ἀδελφὸν μὲν ἄλλως ἐκκλησίας, κύνειον θεολόγον: τὴν κατὰ πνεῦμα ὑμῶν ἀγαπήσαν ἀδελφὸν ἡμῶν μετριοτήτων. Mittimus fideles et orthodoxos viros ad nos, nostram personam representantes: qui coram etiam, uobis expnent quotidianas nostras difficultates: et faustam a nobis precationem uestræ pietati adferent: reuerendum Nomophylacæ magnæ Ecclesiæ Protonotarium, D. Theodosium: filios secundum Spiritum medioeritatis nostræ.

Exarchi patriarchici duo.

Εἰν τῷ φραγῶ) Iulius, Brustbeerlin. Theodos. ait: καὶ κύνειον ἔχεισθε μὲν ἄλλως ἐκκλησίας, κύνειον θεολόγον: τὴν κατὰ πνεῦμα ὑμῶν ἀγαπήσαν ἀδελφὸν ἡμῶν μετριοτήτων. Mittimus fideles et orthodoxos viros ad nos, nostram personam representantes: qui coram etiam, uobis expnent quotidianas nostras difficultates: et faustam a nobis precationem uestræ pietati adferent: reuerendum Nomophylacæ magnæ Ecclesiæ Protonotarium, D. Theodosium: filios secundum Spiritum medioeritatis nostræ.

Εἰν τῷ φραγῶ) Iulius, Brustbeerlin. Theodos. ait: καὶ κύνειον ἔχεισθε μὲν ἄλλως ἐκκλησίας, κύνειον θεολόγον: τὴν κατὰ πνεῦμα ὑμῶν ἀγαπήσαν ἀδελφὸν ἡμῶν μετριοτήτων. Mittimus fideles et orthodoxos viros ad nos, nostram personam representantes: qui coram etiam, uobis expnent quotidianas nostras difficultates: et faustam a nobis precationem uestræ pietati adferent: reuerendum Nomophylacæ magnæ Ecclesiæ Protonotarium, D. Theodosium: filios secundum Spiritum medioeritatis nostræ.

Β'. † ΤΩ ΣΟΦΩ ΚΑΙ ΛΟΓΙΩ ΡΗΤΟΡΕΙ ΚΥΡΕΙΩ ΙΩΑΝΝΗ ΤΩ ΖΥΓΟΜΑΛΑ. Αὐθεντὶ ἀδελφε, τὴν γραφὴν τῆς αὐθιγῆς ἔδοξε κρῖσαι, καὶ τὸ γράμμα διὰ τὸ φερόμενον, ὅτι ἐξ ἔργου ὁ πατριάρχης, παρεκαλῶ σε, τελείωσεν τὸ γληγορώτερον: καὶ εἴλετο αὐθεντὶ ἔδοξε κρῖσαι. ὥστε νὰ στραφῶ ἐγὼ, πάλιν παρεκαλῶ σε δι' ἀνάγκη μὲν, πρὸς σε χρειάζηται ὁ αὐθεντὶς ὁ δότο κρῖσαι ἔργου, διὰ τὸν πρῶτον μελῶς, καὶ ἔξω ὅτι δὲ ἀδελφὸς ἡμετέρος, ἀρχόντων καλῶν καὶ τιμίων, ἡμετέροις καὶ χάρις. ὥστε νὰ ἔλθω πάλιν, ὑγιαίνει μετὰ πάντων σου τῶν φιλητάτων, εἰς τὰς ἡμετέρας. Ἐἰς τὸν ὅρισμόν σου αὐθεντίας σου, ἐρμώδωρος.

DOCTO ET SAPIENTI VIRO, IOANNI ZYGOMALÆ, RHETORI.

II. Legati commendatio.

Domine frater, scriptum D. Legati, et Epistola, qua ad Latinum attinet, qua Sanctissimus noster mandauit, perferre, quæ se quæ celerrime: et mitte D. Legato. Rursus, donec redca ego, per amicitiam nostram te oro: quacumque in re opera tua indigerit Legatus, inferuias ei diligenter. Praterquam autem, quod Domino bono et honorando inferuias: etiam mihi rem gratam feceris. Vale, dum redeo, cum tuis charissimis omnibus. Datum XX. Maij. Mandatis tuis inferuire paratus, Hermodorus.

PVRIOR CONVERGIO, TH. ZYG. 78.

† Κύριε ἀδελφε (ὅτι χρειάζηται πρὸς ὑμᾶς, ἀδελφοὶ ἐμ χριστῶ) τὸ γράμμα ἔκρινεν πρὸς θεῶς ἐπὶ τὸ διὰ τὸ λατρεῖν, ἀπεφάσκατο ὁ πατριάρχης, τελείωσεν τὴν ἀρχίσλω: ἔψεψον ταῦτα αὐτῶν, ἕως ἂν ἐπανέλθω, ἀδελφῶν σε διὰ τὴν ἡμετέραν ἀνάγκη: εἰ πρὸς χρειάζηται ἔξω ὅτι πρὸς: εἰς, ὡς πρὸς αὐτῶν. παρεξ ἔξω, ὅτι ὡς πρὸς αὐτῶν κυριῶ ἀρχόντων καὶ τιμίων, χαρεῖς ἐμοί: ὑγιαίνει μετὰ τῶν φιλητάτων, εἰκάδι ἔξω.

MARTINI CRYSII ANNOTATIONES IN II. EPISTOLAM.

Αὐθεντὶ ἀδελφε) Christiani omnes (inquit Theodosius, sunt fratres in Christo. τὸν φραγῶν) Græci, et orientales, omnes occidentis populos, Francos appellare consueverunt: forte propter nobilitatem et uirtutem Francorum. Otho Frising. Chronicis lib. 7. cap. 4. et Ioan. Vrsperg. de expeditione Godofridi Billionci, πολλοὶ οἱ φραγῶν τῶν ἡμετέρων: Græci multos Turcas (Duce Ruselio Latino) strauerunt Zonar. in imperio Michael. Parapinacij, 1075. Christi ἡγγέλλω φραγῶν ὁ φραγῶν εἰς τὴν ἐπίδαμον, ἀναπερασίαν: nuntiata est Roberti Franci expeditio (ex Italia) aduersus Epidannum. Idem in imperio Alexij Comneni, Christi 1084. Ερμώδωρος) Hermodorus Lestarchus, Chij Medicus, 1560.

Francj.

Υ'. † ΚΤΡΙΩ ΘΕΩΔΟΣΙΩ ΤΩ ΖΥΓΟΜΑΛΑ, ΠΡΩΤΟΝΟΤΑΡΙΩ. Εὐχαριστέτε, τιμιώτατε, ἀγαθότατε καὶ λογιώτατε

D. THEODOSIO ZYGOMALÆ, Protonotario. Nobilis, honorande, studiosissime, doctissime

E. Γ. Δ. της Κ. τ. Π. ΙΩΑΝΝΙΝΑ 2008

πει, & πάσης ἐλλεικῆς τάξεως περισπωμένην. ἄγε πρῶτον ὁμιλήσω τῆς μεγάλης ἐκκλησίας κύριε θεοδόσιε, ὁ πολὺς τῷ λόγῳ, καὶ τῇ γνώσει, χάριτος, & ὑγιαίνουσιν, καὶ εὐδὲ ἐν χριστῷ, τῷ ἀληθινῷ θεῷ ἡμῶν. ἄπο νέμω μοι σοὶ ἢ καὶ ἡμεῖς οἱ ὀπίσθιοι τῶν ὀφειλομένων μετὰ νοίαν, καὶ τοῦ ἐκ μέσης ψυχῆς γλυκύτητος ἀσπασμῶν. ὑγιαίνω καὶ αὐτὸς μακροθυμία θεῶν ἕως ἄβρι, σωματικῶς, τῶν ἢ ψυχικῶν κύριος εἰδὲν, ἰσθι, πῆλθον καὶ ἕως χίον. ἤθελον δ' εἰλθεῖν καὶ αὐτῷ. Ἐ ἀναμνησθῆς τὸ θυμὸν ἔσταναπικῶν, ὅτι ἤλθον, ἀλλὰ ἤλθον ἐν τῇ ἀνδρῷ. ὁ δὲ ἐξ ἤλθον, καὶ ἐκάθισα μετὰ τὸν γέροντά μου ἐπὶ τὸ νῆμα ἔτ. Νῦν ἢ ὀφθαλμοὺς ἔστρωσον σοὶ. Ἐ μὴ ἔστω εἰς βίαν. Γνωστὸν ἔστω σοὶ ὅτι ἐδῶ ἤθελεν ἡσυχίαν ἀνθρώπων. λεγόμενον θεοδωρὸς μπερλόζ, καὶ ἐξ ἑσώσαν, ἔκυρῶν μιχαὴλ ἔπαλαι πότ' ἀσπασα 1500. ἡγῆν χίλια πέντακτσια, ὡς λέγει. Ἐ αὐτὸς ὁ θεοδωρὸς ἐλθὼν ἐν τῇ κωνσταντινῆ πόλει, ἐκοιμήθη. ὁ ὅπιος ἦτορ πάντ' ἐμὲν ἔσπερ κισμὸν ἔσπερ τὸ πάλαιον τὸ σήμερον τελευτήσας ἡρόντος. μάλιθα καὶ δὶ γαμ. Νῦν ἢ ἐλθὼν ὁ αὐτὸς καὶ ἰαμιχαὴλ, καὶ ἐγὼ ὄσπερ ἔσπερ τὸ γυνῆς ἔσπερ πότ' θεοδωρ. Ἐ αὐτῇ ὅτι ἐδῶσεν αὐτῷ. μάλορ ἢ ἐπήσαν ἔεἰς τὴν ἐξοστ' ἐκ τῶν κρίσιν, καὶ κατὰ τὸ κρήσιν ἔτὸ πόπαν, ὅτι ἐδῶσαν αὐτῷ δὶ κισμὸν, ἵνα λάβῃ αὐτῷ. Νῦν ἢ ἐλθὼν ὁ αὐτὸς κατὰ μιχαὴλ εἰς τὸ δεσποτικῶν μας, τὸ οἰκουμενικῶν, καὶ ἐλάβεν ἡράματα, καὶ ἐξ ὀθου τῶν τ' ἐκκλησίας, καὶ αὐτῇ, καὶ τὸ περὶ ἡρόν, μὲν τὸ περὶ ὁσῶν αὐτῆς. μάλορ ἢ ἡχευ καὶ ἀδελφῶν ὁ πότ' θεοδωρ. ὀνόματι γαβριήλ, ἱερομόναχορ, καὶ ἐλυθη ἐν ἀθήναις, ἐν τῇ ἀγιότητι μετ' ὀπόλι. Νῦν δ' ἐλθὼν, καὶ τὸ ἡμία ἡράματα ἔσπερ ὅτι ἔσπερ οἰκουμενικῶν ἀρζῆ, καὶ αὐτῷ. Δὶ τῶν ὑπόθεσιν ἔσπερ πότ' ἀδελφῶν αὐτῶν, καὶ αὐτοὶ κατὰ τὸν ὀρτισμὸν ἔσπερ τῶν ἀγίων τῶν ἐξ ὀθου τῆς ἐκκλησίας. ἐρηθεν ἢ καὶ ὁ ἐπὶ ὁσῶν, ὁ πάπα γαβριήλ, ὁ ἱερομόναχος, καὶ ἐμὲ ἀδελφῶν κατὰ θεῶν, καὶ συγγενῶν, ἀρζῶν, κατὰ πῶν ἡράματα τῆς ἡμῶν ἡράματα, καὶ ἀρζῶν τὸ δαίματι καὶ ἀντιβολῶν, καὶ ἀρζῶν τῶν φονία σπ. ἵνα μὴ ἀπαξιώσῃς τὸ ἡμῶν αἰτήσεως. ἵνα κοπιάσῃς εἰς τὸ δεσποτικῶν, να τὸ εἰπῆς τῶν ὑπόθεσιν, καὶ να κάμεις, ὅσοι δὴ ὄσπερ, να ἔσπερ ὁ ἀρζῶν ὁ οἰκουμενικῶν σῶνα * κομάτα ἡράματα, να ἱερουργῆ ἔσπερ ἡλὸν εἰς τὸ ἀρζῶν τῶν ἀνθρώπων ὅτι ἀρζῶν ἔσπερ εἰς ἡμῶν, ἔσπερ σοὶ καὶ τῶν ἐξ ὀθου ἔσπερ ἡράματος, ἀσπασα δ' ὄσπερ καὶ δεκά, καὶ ποιή-

me, omni eruditione & elegātia Græca refer- te, sancte Protonotarie magnæ Ecclesiæ, D. Theodosi: qui et cognitione verū, & orationis facultate, excellis, saluē, uale, in uero Deo no stro Christo dormi. Exhibemus uerò nos hu miles quoz, tibi debitā reuerētiā: & dulcissi mā ex intimo animo salutationē. ualco et ego indulgētiā Dei adhuc, q̄ ad corpus attinet: sed quātū ad animā, domin⁹ nouit. Scias, me Chiū usq, uenisse. Voluisse etiā istuc uenire. Sed recordari uim pestilētiæ, nō ueni: sed me Andriū retulit, unde exiueram. Ita remāsī a- pud Senē miū etiā hūc annū. Tui autē recorda tus, scribo ad te: nec tibi molestum id accidere uelim. Notū tibi sit, hūc fuisse quēdā, nomine Theodorum Berlozū. Hic debuit D. Michaelo Platypodæ Asspra CIJ, et IO, ut is ait Theodo rus Constantinopolin profectus, diem suum ibi obiit. Fuerat autē a patre suo matrimonio constitutus: & quicquid ad dotē spectaret, an no abhinc trigesimo acceperat. Duas uxores habuerat. Nunc ille Michaelus uenit: & pe- cuniā suam a uidua Theodoripæ memoriæ poposcit sed ipsa reddere noluit. Quin potius perrexit ipsa, & ille unā, ad profanorū tri- bunal. Ibi sententia eiusmodi lata est: qua nō red:deretur ei ius suum. Nunc idē Michaelus ad Dominum nostrū Oecumenicum accessit: a quo literas impetrauit: quibus eiecta est cōsor tio Ecclesiæ & ipsa, & socer socrusq, ipsius. Quin etiā fratrē reliquit Theodorus, nomine Gabrielū, Hieromonachū: qui aberat, in san- ctissima Athenarū urbe degēs. Hic ut ucpit: ipsū quoq, honorāda Oecumenici Domini li- teræ administratiōe rei diuinæ summoneant, fratris delictū luere conctū. Ita de mādato s̄ā ctissimi, sacra cōmunionē expulsi sunt manet & miser Sacerdos Gabriel ille Hieromona- chus, & meus in Domino frater, ac genere p- pinquus, a sacris otiosus, ex tenore honorādi illius Diplomatis. Quæ cū ita se habeant etiā atq, etiā oro, & obsecro, D. tuā: ne nostra nos petitione indignos ducas: sed ut negotiū apud S. Dominū suscipias: rē totā, ut sese habet, ex- ponēs. Effice, q̄sō, quātū potes: ut ad ipsū mit- tat S. Oecumenicus aliq̄ Rescriptū: quo ei rur sus rei diuinæ faciendæ potestas fiat. Mittatur id ad reuerēdū Andri Episcopū: q̄a hūc apud nos reperitur. Mitto tibi mercedē, quam Scri- bæ de Asspros 12. Da nobis, quod petimus Nos uicissim

Ex Andro. 1. Honorifi- ca saluatio.

2. ἐ Lesbo Chium, in- de Andrum, redijt: non Byzantium, propter pe- stem,

3. Michaelo Platypodæ debitum æs alienum.

Propter id, à sacrifican- do Gabrie- lus suspen- sus.

Petitio inter- cessionis pro ipso.

* ἡπτοσολὼν μιραύ.

σομ

σου ημων των απιστην: & ημεεις ημεσθενεις οτι
μας ορησεις. & εηλε ημιν γραμμα με τον κο-
μιστην τ' παρξης. & ασελθη & τον γραμμα τ' ε
δεσποτης με αυτην & κομισε.

* ασπινειαι
εε

αλλου η η κυρια μακαρια ημποζικουαι σ' &
ποιει μετανοιαν & παρακαλει σε πολλα δια-
θε γραμμα ε η αυτης, ε ποτε θεσδωρα.
ο πα κρατι ο παπυς Νικελαος εις των σκυρην.
& ει εξαδελφει αυτην & ποιησον το καλιωτω
δια πας ι. ποδ θεσεις ο πα σε γραφει. εω με
αρω πας. ολω η κυρια. ο θεος. ινα θεστω-
μαι των σλω χαριτω: εφω μορφω, ωμασι
ψυχικη & σωματικη. και λιαυ ποθμεν, εφ
κωνσταντινη πολει. αλλου η η κυρια. ο θεος
εσω βοηθες υμων, & ημων: 1177. νοβρη 21.
δοπο ανδρω. ερωσση. πα ασπρα τα εδλω
με τον κομιστην τ' γραφης, & λαβε αυτην και
παρακαλω σε, να μελω δοποτυχωμεν της αις
τις τωσ δια τ' παπαν Γαβριηλι:

viciſſim ad quiduis, quod nobis iuſſeris, para-
ti sumus. Reſcribe nobis per eum, qui has tibi
adferi. Simul etiã veniat Domini Reſcriptũ,
per eundem. Ad aliud tranſeo. D. Macaria Bo-
zikenã, ubi reuerenter ſalutem dicit: valde
orans te, ut expedias bona, à filio ipſius Theo-
doro piã memoriae relicta: quã ſacerdos Nico-
laus, & patruelus eius, in inf. Scyro tenet. Fac
pro virili parte tua in hoc negotio, de quo ti-
bi ſcribo, ſi me amas. Faxit Deus, ut mihi tuo
amabiliſſimo conſpectu frui liceat, oculis ani-
mi & corporis, Conſtantinopoli: quo nihil ma-
gis deſidero. Aliud nihil: niſi ut Deus ſit opitu-
lator veſter, & noſter. Data 1577. Nouembr.
21. in inf. Andro. Vale Nummos, quos cũ his li-
teris mitto, accipe. Denũ hortor & oro, ne re-
pulfam in noſtra pro ſacerdoſe Gabrielo in-
terceſſione feramus.

4. Pro bonis
Monachæ
Macariæ in-
terceſſio;

Symeō Hieromonachus, per omnia tuus:
Episcopatus Andri Ephemeriſ, ſeu vicariuſ.
Quicquid nobis mandare, & accipere à no-
bis, voles: de eo ſcribe nobis, ut per omnia
tuus: & alacriter id effecturus. Conſtan-
tem, & in D. Ieſu Chriſto ſaluto:

εφημερι
(inqt Theo-
doſius) ο τα
ε ημερας
φρονιζωμ
ναδ.
Legitur, τον
κωνσταν.

† Συμειωθησ μοναχ. & ηα ος πασπαντα και ε-
φημερ. της επισκοπης ανδρω.
Ει τι οριζει αφ' ημων. γραφου ημιν, ως πασπαντα σε
ιδωμ και μετα πασρη χαριως επιλειτη: τον κων-
σταν. εν κυριω ιηου χριστω ασαφομαι.

P V R I O R C O N V E R S I O , T H . Z Y G . γ .

† η αρχη της γ. ταυτης, εχει καπνον (κενα εγκωμια) ε θυχας μοναζονη, ως θεαση. ε πα
Φησι. Γνωσον εσω σοι, οτι κατηλθον αν εις χιου (λεω ε εν λεσβω διατρεβωμ) η βυβληλευ η επανελη
θειν ε εις των κωνσταντινη. μνημονοσας η, η αναπολυσας, τον σφοδρον λοιμον, κατηλθον παλιμ
εν τη ανδρω (εσι δε μια τ κυκλαδων νησωμ) οθεν εξορμημαι: & μειναι εχω σιω τω εμω. γεροντι
(τω επισκοπω δηλονοτι) & τον νυν τρεχον ετος μνησθεις δε σε, ε γραφειν η γραμην. οθεν & συγ-
γνωθι μοι. ιοθι, οτι ενλαυθα υπηρχεν ανθρωπ. ης, ονομαζομενος ο. ος υποχρεως λεω τω ο.
ε πασραγνομεν. ε εις των κωνσταντινη, εκοιμηθη, τα ετις, τεθηκε. διελεει η εχωμ ε μονου μιαν
γυναικα, αλλα και β: & πασση προικα ανηκυσαν λαβων, πασ χρονον ηδη λ. νυν η, πασραγνο-
μενε ε ο. & τον χρεω απατησαν η πασρα. τ γ. αυτη σκη η θελησεν δοποτιται: αλλα & βια τ
εσω (αγαρευωμ δηλονοτι) σκ απικρηθη. οθεν & μη εχωμ τι ε δρασα ο δανεισης, π. εξεβα-
λε γ: & τ εκκλησιας αυτων εξωσαι, σιω τω πενθερω, & τη πενθερα: αλλα δε η σιω τω αδελ-
φω: ομ τ λειτουργιας επαυσεν, εις καιρον (ιν' αταγκασωσι ε εκκληρωθωαι το δικαου) επει εμ
ταυτω ετω σπυβη: αξιω σε, ιν' αταγγειλης των υποθεσιμ τω π. & ποιησης λυθλωαι των αρχων τ
λειτουργιας ε εμω αδελφω. Πεμψοις η εν ανδρω τε π. γ. Πεμπω σοι & δεγυρια β. χαριμ τ
γραψονη νοπαρις (ετω γδ εθωσ λαμβανειμ) Ποιησαις εμ & εκκληρωσαις των ζητησιμ & αξιω-
σιμ ημων. ημεεις δε εσομεθα ετοιμοι υπηρησησαι σοι εις πασ, ο προσαξεις. αποσειλου η το γ. με ε
γραμματοκομισε τ παρξης επισολης. επι, η μοναχη ο. πασρακωει σε: & δεετα σε φροντισει
χαριμ τ ε η αυτης παρισιας, λεω αδικως ο ο. κατακραλει. Ποιησαις εμ τον κρετημον και βελπιον, ως
αρετα παστων οιδας αυτες, ει φιλεις με. αξιωσαι με κυρια θεστωσ των σιω θεαν. ετερον εχι:
ει μη κυριος ο θεος ειη διαηρωσεν, & βοηθωμ σοι αμλω. μη δοποτυχομεν τ αιτησεως, & ετι αξιω:
Παν, ο πασραξαι εχεις, γραφει: & χαριμ τωσ εκλεεσμεμ:

τη ο. εν κυριω πασραγορω:

MARTINI

E. γ. Δ της Κ. τ. Π
IOANNINA 2008

Γίγνωσκε, ὅτι εἰσελθόντες ἐν ναυπαλίῳ (ἔξω γὰρ ἐν κώμῃ διέτριβον, φεύγοντες εἰς πεσόβια λοιμύμ) θανάτω εἰρωικῶ ἀπέθανεν ἡ μητήρ μου καὶ μετ' ἡμέρας, ἐμφοτέρω τ' ἀδελφῶν. Καὶ τὰ δ' ἀδελφῶν καὶ ἡ σὴ ἀδελφῆ (γαμβρός γάρ με ἐπ' ἀδελφῆ) καὶ τὸ παιδίον αὐτῆς. Κύριος δ' ἐδῶκε βοήθειαν. Δελύπημα ἔμμεγάλως ἐπὶ τῷ θανάτῳ μητρός καὶ ἀδελφῆς. Βοηθῆν γὰρ καὶ Φύλακα εἰχομ μέγα. νυκτὶ δ' ἔρημ' ἔμεινον ἡ οἰκία, ἀδελφῶν ἔχω καὶ τὴν σύζυγον. Οὐκ ἔχω δ' ἐπιπέσει, ἢ δ' οὐκ ἔχω θεοῦ: καὶ τὰς δ' ἐεῶς, ἵππομονίῳ μοι παρέχον τοῖς λυπηροῖς: ἐπαρηγορομ γενέσθαι μοι πειλύπω ὄντι. ἐνδ' ἐχομ ἐμμοι ἀκῆσαι θαυγάλια καὶ ἐξ ὑμῶν: πὸ ἴσαι ἔμαθον. ὅθεν ἐλύπη καὶς λύπησιν μου ἠελῆθησιν. Οὕτω γὰρ ἡ τέξις τῶν λυπηρῶν.

M A R T I N I C R V S I I A N N O T A T I O N E S I N Q V A R T A M E P I S T O L A M .

Fortè 77. anno Christi, hæc Epistola scripta est: quando etiam pestis fuit Byzantij. Dixit mihi Gerlachius: Ioannis Zygomale uxorem, etate anum fuisse: et mortuam (quantum meminisse possit) altero sui Constanti-
nopolim aduentus anno, videlicet 74. Christi. Liberos mares reliquisse, Theodosium Proto-notariū, et Stamatium Notarium: foeminas uerò, aliquot filias: quarū una, Byzantij nupta sit Sartori cuidam: alia uerò, Nauplio huic; homini (ut uideatur) nautico, sed postea inueni in Epistola quadam: eum tractasse sericū. Nomen eius Michaelum esse: uxoris autem, Annam. A se ambos ait Gerlach. Constantinopoli uisos esse, biennio circiter ante suum illinc discessum. Pestem autem sæpe Constantinopoli (sed Galatæ sæpius) oriri: se tamen ibi uersante, semel tantum ortam esse, nempe 77. anno. Funera multa, Turcarum et Græcorum, præter domum D. Legati Cæsarei elata esse. Prope eam domum, columniam purpuream Constantini stare: cui propinquam esse magnā et patulam platanum (ubi et fontem, et Fonsoris Turcici ædiculam) sub qua marmor oblongum sit: ubi Turcicarum funerum portatores quiescant, et suas preces peragant.

Ioannis Zygom. liberi.

Pestilentia Constanti-nopoli.

Εὐλομηθηκαμε.) Cedentes enim pesti, extra Naupliam in pago comorati fuerant. ἰμπονῶ, ingredior. τὴν ἀδελφῆς.) Sororem Theodosii, uxorem habet. τὴν κατέμα.) Filiolam ex illa. μόνο δώξα.) ἐν πατρὶ ἀρχιεπιστε, i. Thessal. 5.

Ε. ΤΩ ΤΙΜΙΩΤΑΤΩ, ΗΓΑΠΗΜΕ-
νω μοι ἀδελφῶ, κυρῶ Θεοδοσίῳ τῷ πρωτονοτῶρι
τῷ μεγάλῃ ἐκκλησίᾳ, τι-
μίας δωθῆ.

HONORATISS. ET DILECTO V.
Fratrī meo, D. Theodosio, magnæ Eccle-
siæ Prorotario reueren-
ter detur.

Anchiale.

Τιμιώτατε, ἀδελφέ κύριε Θεοδώσε, καὶ πρωτονοτάριε. χαίροις ἐν χριστῷ τῷ θεῷ, καὶ ὑγίαινε. ἀν' ἐλπίδος καὶ δι' ἀλλο-
γῆμας: ἡξῶρε, ὅτι με τῷ ὀνομα τῷ θεῷ, ἐμμοι τὴν ἀρχὴν τῶν γωνέων μου, καλῶς ἔχωμ ἐως ἔγω. Πλλῶ, διὰ μηκρὰ ἐνθῆμισιν σε-
λένω τὴν ἀθηντία σου, μίαν κάπαν νδῆτα.
καὶ δ' ἐχπὸς τὴν διὰ πωλῶ, τὴν ὀπιανα τὴν
εργῶν τῶν χιμῶνα νακάθισε ἀπαθῶι, καὶ
παλλῶ ἐγὼ εἰμμοι ὀλλ' ἐδικῶς. καὶ ναέχω
γραφήσιν, πὸς ἀν' ἐλάβεσ. καὶ ἀνῆρταν καὶ
τῆ πωτῆς γράφες ἔμισερ ἀνδρέα, ἔανεψις:
σηλέ μέτες, νατῆς σηλῶν. τ' ἀνῆρτῶν τ' πατῆ-
ρασ πωρῶσκων, ἄλλων ἔχι διὰ τὴν ὄραν;
καὶ πολλὰ ταῖτησιν:

* ὑφ' ἀπλω-
μα.

Honoratissime frater, D. Theodosi. Proto-
notarie: salue in Christo, Deo nostro, et vale.
Si cognoscere cupis de nostrarum rerum sta-
tu: scito, gratia Dei, et precibus parentum
nostrorum, adhuc bene nobis esse. Mitto ti-
bi amicitie causa, ut aliquantulum mei me-
mineris, stragulum (id boni consule) quod
hyme tibi substernas, ut supra sedeas. Ad
summam scito, me totum esse tuum propriū.
Da operam, ut responsum a te habeam, num
acceperis. Si quoq. venerunt aliquae literæ a
D. Andrea patriuele: mitte eas ad me, ut in sit-
um locum mittam. Patrem tuum reuerenter
saluere iubeo. Aliud in presentia nihil: nisi ut
uite tua multos annos precer.

Bene valet.

Donū mittit
Nullæ no li-
torū ab An-
drea?

Ιβνίσ. 21.

Date Iunij XXI.

Σὸς κατὰ πάντα μανηήλ.

Tuus totus, Manuel.

P V R I O R

PVRIOR CONVERSIO, TH. ZYG. QVI EXTRA ADDIDERAT: ἢ ἐξ ἀρχαίων, πατρῴων τῆ πατριάρχῃ.

Εἰ βάλει μαθεῖν καὶ πρὸς ἐμῶν: γνωστὸν ἔστω σοι, ὅτι χάριτι θεῶν, ἀχαιῶν τε γονέων, καλῶς ἔχομεν ἀσθεῖν ἐν νῦν. μνήμης δ' ἐνεκα φιλίας, πέμπω σοι δῶρον... Δέξαιτο ἄν τὸ ὀλίγον, ὡς πολὺ. ἢ ὑποφώσεως ἔσται χιμῶν... Ἐκαθέζεο δὲ (ὡς ἐθῆ) ἀγαρῶν, ποῖσι δὲ τ' χιμῶνα. Ποῖσι δὲ χιμῶν: τὸ τοῦ μεν, τὸ κρύως χάριτι: ἔτι δὲ, ἐπιφιλίᾳ τῆ ὑποφώσεως, γνάμνη τῆ ἔργου ἐπεσθαι, καὶ (βίβλ) Πλάτῳ, ἐν ἰσθί, ὅτι ὅλ' ἐμὶ σός. Πέμπω σοι πίνω σὲν. γ'. δηλοποιῶν, εἶγε ἐδέξω. Εἰ δὲ καὶ γ'. ἐπέμψαν ἀπὸ πελοποννήσου οἱ. ο'. πέμπω μοι, τὸ δόπος εἶλαι (εἶχε γὰρ ταῦτα εἰς ῥωσίαν πέμπων: τὸ μερόλι βασιλικῆ προσημασίαν, τὸ δὲ εἶναι τῶν πελοποννησίων αὐτῶν, ταῦτα ἐκδέχομεν) τὸν οὐκ πατέρα προσκυνοῦν. ἔπειθ' ἐχρ', πάλιν πρὸς αὐτὸν εἶησαν πλεῖστα. Additum: ὁ θεῶν, ἐστὶ γραμματικῶς ἀ. μιχαὴλ ἀρχοντῆ, ἔκ Κωνσταντινῶν.

MARTINI CRVSI ANNOTATIONES in quintam Epistolam.

Orthographia & Pro-
sodie incuria, apud
Græcos hodie,

Scripta est hæc Epistola ex ciuitate Anchiæ (nunc Achilæ: quæ est patria D. Hieremie Patriarchæ) anno Domini circiter 77. à primario scriba D. Michaelis Cātacuzeni, Emanuelo. Admodū barbarè à scriba scripta: ut, δι' ἀλλοῦς μαρ, pro, διὰ λόγος μας: id est, δι' ἡμῶν, uel ἱνικον ἡμῶν. πρὸς νενῶ, pro, προσκυνοῦ. ἄλλωρ, pro, ἄλλω, ταῖν, pro, τῶν ἐστίν. Talis compositio dirimendorum, et diremptio componendorum, neminem uulgaris lingue studiosum turbet. Visitata enim, in tanta barbarie, tum in manuscriptis, tum in excisis: Ego autem de industria, quando hæc mea manuscripta edere uolui, τὰ ὀρθογραφικὰ ασφαλίαν (ut, æque Lector, uides) ubiq; inter describendum reuicui. Ita uidemus, nullum hodie in Græcia discrimen esse inter ε, εϛ, εϛυ, εϛα, εϛοι, et in similibus alijs: nec in scriptione, nec in pronuntiatione. Nec hodie modò hæc orthographiæ neglectio apparet: postquam ex libera Græcia, facta est Turcogræcia: sed in antiquis etiam manuscriptis, quando imperium Græcum adhuc stabat, conspicitur.

Τὸν σφόντι.) Hæc Turcæ facere solent hyberno tempore. Faciunt uerò εϛ Græci: partim, frigoris arctandi causa: partim, quia Regis ad templum totus componitur orbis.

Σὲν γ.) σὲν χιμῶνα, καὶ γ.) καὶ γραμματικῶς, οἱ. ο.) οἱ δὲ εἶναι, οἱ δὲ εἶναι: certi quidam.

Mich. Cantacuz. Turki-
scher Ein-
keuffer.

Ναὶ δὲ σφόντι.) Erat hæc, quæ ex Peloponneso uenire debebat, literas. in Rusiam missas: magno Sultani negotiatore Cantacuzeno, patrio Peloponnesiorum illorum, eas expectante. Michael Cātacuz. Inquit 7. Mart. 78. ad me Gerlach. ære alieno ex parte liberatus, nunc Regis Turcarum μέγαν προσημασίαν agit: id est, ut sexagenis Ducatorum millibus, quotannis, res in Aulam necessarias, et pelleres preciosissimas Moscobiticas, emat.

5'. ΤΩ ΕΤΓΕΝΕΣΤΑΤΩ ΚΑΙ ΛΟ-
γωτάτω ἀφέντῳ κυρῶ θεωδῶσίω τῷ
ζυγομαλῶ, ἐντήμως δ' ὀφείσασιν.

NOBILI ET DOCTISS. VIRO,
D. Theodosio Zygomala, reue-
renter detur. Constanti-
nopolis.

VI.
Epidaurο,
seu Monest-
basia.

Ερ Κωνσταντινουπολι. Additum à Theodos.
ἀπὸ ἐπιτολῶν ἐπὶ πελοποννήσου.

† Εὐγενές καὶ τιμημένε ἀφέντῳ κυρθεωδῶ-
σιε, τῷ ἀφέντῳ σα ἀκριβῶς χαίρετ' ἔμμεν:
καὶ δ' εὐόμεθα τ' θεομ, ἐν ἐβρήσας ἢ γραφῆ μῆ
ἐν ὑγεία καὶ πᾶσαι χαρῆ. τῆ αὐτῆ χά-
ριτι καὶ ἡμεῖς ὑγιαῖμεν ἕως τῆ νῦν. ἢ παρῶ
σα μῆ γραφῆ εἶναι εἰς τῷ ἀφέντῳ σα: ἐ-
σονίας, καὶ εἰς τῆς 20. ἔπερασμένῃς δικε-
βελίαν λάβω μί σα γραφῆ, γραμμένη νο-
εμβελίαν ἄ. εἰς τῷ ὅπῃ εἶδα, τῆ μῆ ἐγραφεσ.
καὶ πρότον ἐχάριμα πρὸς τῷ ὑγία τῆς ἀ-
φέντῳ σα. ὅμως, ἀφ' ἐν γραφῆς μῆ ἢ ἀ-
φέντῳ σα, πῶς μῆ ἐπέψες ὅτι ἐλπίσῃ ἀπὸ τῷ
παλαιᾷ πατέρα γραφαῖς καὶ πρὸς ἀγγελίας ὅπῃ εἶχαις ἀπὸ τῷ ἀφέντῳ σα, τῷ μῆ, ἀν-
δρεία

Nobilis & honorande Domine Theodosi, Dn. tua reuerenter salutem precamur. Deumq; rogamus, ut inueniat uos Epistola mea sanos, & ex omni parte hilares. Eiusdē beneficio, enā nos adhuc recte ualemus. causa huius mea ad te scriptionis, est hæc: quòd xx. die præteriti Decembris, Epistolam quādam tuam accepi, calendis Nouembris scriptam: in qua uidi, quid mihi scribas. Ac primū gauisus sum, D. tuam recte ualere. Deinde, quòd mihi scribis: te superiore proximo anno, è priscis Patris ad me literas misisse: & mandata, quæ habueris à Domino meo

Salutatio:

Vnā Episto-
lar tuā acco-
pi, aliud ni-
hil.

Andrea:

δρέα: κ' εἰς τὸ πρῶτον ἡ ἀφεντία σου, πῶς ἐ-
γὼ δὲ ἐλαβὼν καμία σου γραφήν, ἢ δ' ἐ ἀπό-
κρησθῆ καμία, εἰς ὅσας γραφαῖς ἐπέψα τῆς
ἀφεντίας σου: μοναχὰ τὴν αὐτὴν. εἰς τὴν ὁποῖα
μὲν γράφης, πῶς εἶναι ὁ ἀφεντίας μὲν ὁ καντακο-
ζιωός, ὡς θεός. κ' εἰς τὸ δεύτερον χαρισθῆμεν τὸ θεῶν
πῶς ὁ σῆλος τῶν χριστιανῶν εἴη βαλθεως. Ἄλλο
ἀφεντίας, παρακαλῶ σε. μίαν γραφὴν σε πῶς
αὐτῶμα με ἐπέψα. καὶ τὸ παρακαλῶσε πολλά.
ἀν ἐρεθίσθῃς ὁ δὲ νεῦ. τὴν ἐπέψα εἰς τὰ χεῖρα
τῆς ἀφεντίας μὲν ἔμμεν ἀνδρέα, ὅπως ἐβήσκει. κ'
γὰρ μὲν γράψῃς τὴν ἀφεντία σου κατὰ ἀφεντίας. πῶς
ἐβήσκειται ὁ ἀφεντίας μὲν, ὁ μὲν ἀνδρέας. καὶ τὴν
μερὶν τῶν ἀκαρῆρα ἀφεντίας ὁ καντακοζιωός,
γὰρ ἐλθῆ. εἰς δὲ τὴν ἐβήσκει δὲ τὴν πάλιν
δὲν ἐμαθῆ. Διὰ λόγους τῶν μόνων δὲ τὴν γρα-
φὴν τῆς ἀφεντίας σου. ἄλλο ἀφεντίας, αὐτὴν ἐρχε-
ται κυρῆ. ὁ γεώργ. ὁ γρησῆς. καὶ τὸ παρακα-
λῶμεν τὴν ἀφεντία σου, γὰρ εἶναι ἀκαρῆρα.
δασα, εἰς πρῶτα, ὅπως τῶν θεός καμὴ χεῖρα
Διὰ ἀγάπην τῆς ἀφεντίας μὲν, ἔμμεν ἀνδρέα. διότι
εἶναι συμπεθέρας μὲν. καὶ τὸ καμὴς αὐτῶν, φέ-
νε. πῶς τὸ καμὴς ἐμοί. καὶ τὸ πάλιν ἐμῶν θέ-
λομε ἢ εἶπμοι εἰς τὴν ὁρισμῶν. ὅχι ἄλλο.
ἐβήσκει τὴν ἀφεντίας, τὸ πατέρα σου, ἀκαρῆρας χα-
ρισθῆμεν. ὁμοίως τὸ κυρῆ τῆς ζημανολοῦ, κ' κυρῆ
νικολαῦν χαρισθῆμεν ἐκ μέρους μας. 1575.
Φεβρουάριος 25.

Andrea: de hoc sciat D. tua, me nullas pro-
prios tuarum literarum accepisse: nec respōsum
ullum ad illas, quas tu. e. D. miseram, literas:
excepta sola Epistola, cuius supra memini. In
qua scribis, Dominum meum Cantacuz-
enum, instar Dei esse. De quo gratias agimus
Deo: Et oramus, ut hac Christianorū colūna
stet firmiter. Aliud est, Domine, de quo te ro-
go. Miso ad te una cum his literis Epistolam
quandā: valde orans, si qua facultas se tunc
offerat: eam mittas ad manus D. mei Andrea
ubicumq; reperiri possit. Atq; a deo hoc ipsum
ad me diligenter perscribas, ubi nam locorum
ille nunc versetur: Et ad quem diem, aduentū
eius expectet princeps Cantacuzenus. Ex quo
enim die, urbe Constantini egressus est, nil co-
gnovi de illo: nisi ex Epistola D. tua. Aliud ac-
cipe, Domine. Venit istuc D. Georgius Grises:
de quo rogatus te, ipsum tibi habeas comen-
datum, in quocumq; negotio opera tua opus
habueris: idq; gratia D. mei Andrea facias:
quia est confocer meus. Quicquid autem ipsi
benignè feceris: perinde habeo, ac si mihi fe-
ceris. Vicissim nos erimus ad quidvis parati,
quod mādaueris. Aliud nihil. Vale. D. patri
tuo reuerenter salutē dicimus. D. etiam Ma-
nuelum, ac D. Nicolān, nostro nomine saluta.
Februar. XXV. anno CIOID LXXV.

Mich. Canta-
cuzeni splen-
dor.

Mitte meam
Epistolā D.
Andræ.

Comendo ti-
bi confoceri
meum.

Saluta patrē
tuū, & alios.

ὁ σὸς καὶ ἀπαντὰ μιχαὴλ σβιρός ἐκ
μονεμβασίας.

Tuus totus Michael Sbirus, ἐ Mo-
nembasia.

PVRIOR CONVERGIO, TH. ZYG. 4.

Ἡ πρὸς ἐμῶν γραφὴν, ἐστὶ δὲ αἰτίαν τοιαύτην. ἐπειδὴ. ἔμμεν ἀνδρέας. ὅπως ἐβήσκει. εἰς δὲ τὸ πρῶτον ἡ ἀφεντία σου, πῶς ἐ-
γὼ δὲ ἐλαβὼν καμία σου γραφήν, ἢ δ' ἐ ἀπό-
κρησθῆ καμία, εἰς ὅσας γραφαῖς ἐπέψα τῆς
ἀφεντίας σου: μοναχὰ τὴν αὐτὴν. εἰς τὴν ὁποῖα
μὲν γράφης, πῶς εἶναι ὁ ἀφεντίας μὲν ὁ καντακο-
ζιωός, ὡς θεός. κ' εἰς τὸ δεύτερον χαρισθῆμεν τὸ θεῶν
πῶς ὁ σῆλος τῶν χριστιανῶν εἴη βαλθεως. Ἄλλο
ἀφεντίας, παρακαλῶ σε. μίαν γραφὴν σε πῶς
αὐτῶμα με ἐπέψα. καὶ τὸ παρακαλῶσε πολλά.
ἀν ἐρεθίσθῃς ὁ δὲ νεῦ. τὴν ἐπέψα εἰς τὰ χεῖρα
τῆς ἀφεντίας μὲν ἔμμεν ἀνδρέα, ὅπως ἐβήσκει. κ'
γὰρ μὲν γράψῃς τὴν ἀφεντία σου κατὰ ἀφεντίας. πῶς
ἐβήσκειται ὁ ἀφεντίας μὲν, ὁ μὲν ἀνδρέας. καὶ τὴν
μερὶν τῶν ἀκαρῆρα ἀφεντίας ὁ καντακοζιωός,
γὰρ ἐλθῆ. εἰς δὲ τὴν ἐβήσκει δὲ τὴν πάλιν
δὲν ἐμαθῆ. Διὰ λόγους τῶν μόνων δὲ τὴν γρα-
φὴν τῆς ἀφεντίας σου. ἄλλο ἀφεντίας, αὐτὴν ἐρχε-
ται κυρῆ. ὁ γεώργ. ὁ γρησῆς. καὶ τὸ παρακα-
λῶμεν τὴν ἀφεντία σου, γὰρ εἶναι ἀκαρῆρα.
δασα, εἰς πρῶτα, ὅπως τῶν θεός καμὴ χεῖρα
Διὰ ἀγάπην τῆς ἀφεντίας μὲν, ἔμμεν ἀνδρέα. διότι
εἶναι συμπεθέρας μὲν. καὶ τὸ καμὴς αὐτῶν, φέ-
νε. πῶς τὸ καμὴς ἐμοί. καὶ τὸ πάλιν ἐμῶν θέ-
λομε ἢ εἶπμοι εἰς τὴν ὁρισμῶν. ὅχι ἄλλο.
ἐβήσκει τὴν ἀφεντίας, τὸ πατέρα σου, ἀκαρῆρας χα-
ρισθῆμεν. ὁμοίως τὸ κυρῆ τῆς ζημανολοῦ, κ' κυρῆ
νικολαῦν χαρισθῆμεν ἐκ μέρους μας. 1575.
Φεβρουάριος 25.

δὲ τὸ ἐπιδ' αὐτῶν ἐπέμψθη μοι, πολεῶς πελοποννήσας

4 MART.

E. V. Δ. της Κ. τ. Π.
IOANNINA 2008

Hic Michael (ut uidetur) inseruit Andreæ (cuius, in præcedente Epistola mentio facta est) in Peloponneso, ad res curandas: Andreas autē, Michaeli Cantacuzeno: qui anno 75. adhuc erat (quantū meminisse possum) rei salarie per Turcicam Præfectus: postea autem, anno circ. 77. post periculum ex ære alieno, μέγας βασιλνδὲ παραμαστῆς est factus. Fuit autem hæc epistola, quia cursim et minutè scripta, mihi lectu difficilima: sicut Negotiatorum literæ, solent esse cursoriæ. Spero tamen, omnia rectè à me inde descripta esse.

Τὴν παλαιὰν πατρῶν Patre, una ueteres, altera noua. Epeiri principis filius, puer, φοβῶντο ἰσχυροῖς πᾶτρας τὰς παλαιὰς πατρῶν τῶν σὺν γοῦν ἔτι τὴν στυγαῦν ἔτι πρίγμῃ ἔτι πειλοπονῆσον, καὶ ἀχαίης: ad defuncti Achaiæ et Peloponnesi Principis uxorem, ueteres Patras, profugit. Gregoras lib. ii. Sebastocrator Ioannes, εἰς ἰσχυρὰ τᾶν πατρῶν παρὰ τὸν φρέβιν, τὰ τῶν νέων πατρῶν ἐπιπέδῃ κελύου: nouas Patras, munitis. castellum, conjugit. Idem li. 4. Laonicus lib. 2. mentionem Patrarum, in planitie sitarum, in radicibus montis Locresium, facit: Patrarῶν uerὸ Achaiæ Peloponnesi, lib. 7.

Ἀπὸ παλαιῶν πατρῶν) Vbi se tunc fuisse, Theodosius ait.

Τὸν μακάριον) Legitur, ἔτι μισοῦ ἀνοσίῃ, Melsere Andrea, Domino Andrea, seu Magistro Andrea, ἢ τῶν παλαιῶν ἐλπίς) Sic scribit (inquit Theodosius) ille. At D. Deus, est nostra spes. Scriptum enim est: Nolite confidere in principibus, filiis hominum, in quibus non est salus. Psal. 146. De hoc Michaelo Cantacuz. Tybingæ accepit: cum mense Iulio. 76. ob quædam crimina, à Sultano in uincula fuisse coniectam: cum fortunâ suâ, ad quam à Selimo enediis fuerat, aduersus Christianos abuteretur. Ideoq; tum Græcis, tum Turcis, non placuisse: ut inde appellatus fuerit, Seitan Oglan, filius Diaboli. Attamen postea dimissus, magnus negotiator Sultani, beneficio supremi Basile, factus fuit. Tandem uerò, cum etiam in Vualachia peccasset, diei. Mart. 78. domi suæ, in ciuitate Anchiolo, strangulatus est: libriq; eius, in sequentis Aprilis 21. auctione diuenditi: circumportatione per hominem certum: cui Gerlachius 3. Taleros, honorarij loco dedit: quod semel tantum, et celeriter, circumferens elegans Testamentum & formæ Græcum, cum Psalterio Græco adiuncto, integrum, statim recurrens, id ei septem Taleris addixisset.

Τὴν γραφίαν) Graφίαν, Epistolâ hic significat, nō accusationē, ut olim apud Rhetores. ἂν πειθείσῃ, σοὶ γ' ἔγραψας. κυριότης) Significat: Laicum nobilem, aut diuitem, in extremo ait Theodosius: sibi missam esse hanc Epistolam ἐ Peloponnesi C. Epidaurο, id est Monembasia.

ζ'. Τῷ ΤΙΜΙΟΤΑΤΩ, ΗΤΑΠΗΜΕ-
νω μοι ἀδελφῶ, κυρῶ θεοδόσιω τῷ ζυγομα-
λά, καὶ πατριωνοταρῶ τῆς μεγάλης
ἐκκλησίας.

† Ενὶ μινώτατε, καὶ ἀγενέστατε, ἀδελφε, κύ-
ριε θεοδόσιε ζυγομαλά: τὴν ἀφεντήσῃ σα
πρεσοκωῶ: καὶ δέομε κύριον τῶν θεῶν ἔργαίνῃ
τὴν ἀφεντήσῃ σα, εἰς ἔτη πολλὰ: διὲ καὶ ἡμῖς τῆ
αὐτῆς χάριτι καλῶς ἔχωμεν εἰς ἔτη καὶ
τὴν τῆς αὐτῆς γραφίαν τῆ ἀφεντήσῃ σα ἔλαβα:
πρῶτῳ καὶ δευτέρῳ, καὶ εἰς αὐτὴν τὴν ὑγίαν σα
καὶ ἐκαλωφάνη με πολλὰ. ἐχάρηκα ἔτι καὶ τῶν πρὸς
ἔλλαβα μεν πρῶτῳ σα γραμματῆ ἀφεντήσῃ
σα, τῶν ἄλλων γρόνθων: καὶ θαυμάζω, πρὸς μᾶς
ἔθη μύθηκες. ὁμοίως νὰ μᾶς ἀξιώσῃ ὁ θεός, νὰ ἀ-
πωλαύσωμεν καὶ εἰς αὐτὴν ἔλαβα καὶ τῶ
ζυγομαλά, ὅπως μᾶς ἀπόστειλες: καὶ τὴν κληπῶδη, καὶ
τὰ σφοδρὰ καὶ καὶ ἀχαίης εἰς τὴν ἀφεντήσῃ
σα πολλὰ. θεοφάγα τὴν κληπῶδη καὶ θελω ζῶ-
νεσε καὶ τὸ ζυγομαλά, καὶ τὴν ὑγίαν τῆ ἀφεντήσῃ σα.
καὶ ἐμῆς δ' ἐν ἐμῆς ἐμῆς ἀξιοί, νὰ κάμομεν τὴν αὐ-
τῆς ἡμῶν τῆς ἀφεντήσῃ σα, καὶ ὁ θεός ὁ ἄριστος, νὰ
σε τὰ πληρώσῃ, ἔλνω τὴν ἀφεντήσῃ σα, διὰ
τὴν ὥρα, εἰς ἡμέρας τζεκῆσα πέντε, με τῶν
πυρῶν καὶ ἀβοκύρη, ὄνομα τῆ δὴμητρε κεκε
καὶ

REVER. DE DILECTO FRATRI VII
meo, D. Theodosio, Zygomalæ, ma- Anchialo.
gnæ Ecclesiæ Procono-
tario.

Honorande et generese frater D. Theodosi
Zygomala: reuerentiâ tuam tua humanitati
debitam præsto: eidēq; à D. Deo salutē, & bo-
nâ ualitudinē, ad multos annos præcor. Huius
enim beneficio, nobis etiâ bene adhuc est. Gra-
tas H. tuæ literas, & priores & alteras, acce-
pi: ex quibus de tua bona ualitudine certior
factus: magnam voluptatem cepi: præsertim
quod tanto temporis intervallo, à te literas,
quas magnifacio, accipimus. Ac miror certē,
quomodo tandem nostri recordati sis. Faxit
autem Deus, ut etiam alter alterius iucundo
conspectu fruamur. Accepi zonam, à te missâ
polypodem, & spongias: pro quibus magnas
tibi gratias ago. Polypodē comedam, zona me
cingam: in memoriâ tuâ, & sanitatem H. tuâ.
Nos quidem non sumus pares referenda gra-
tiæ: sed Deus benignissimus tibi gratiam refe-
rat. Mitto tibi in præsentia, ligna ad cōburen-
dum, V. ponderum: quæ hic adfert Nauclerus,
cui nomē Demetrio Cecio. Coniuncta autē sunt
vna

Fausta preca-
tio.

Literis &
ualetudine
tua lætor.

Pro munu-
sculis gra-
tias ergo.

Ligna tibi
mitto.